

Guvernul României
București
Prim-ministru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURĂ JURISDICȚIONALĂ
NR. 3966 / 13 JUL 2020

Domnului Președinte al Curții Constituționale a României
Prof. univ. dr. Valer Dorneanu

În temeiul art.146 lit.a) din Constituția României, republicată, și al art.15 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, **Guvernul României formulează prezenta sesizare** în vederea exercitării controlului prealabil de constituționalitate referitor la Legea pentru modificarea și completarea Legii nr.286/2009 privind Codul penal, precum și pentru modificarea art.223 alin. (2) din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală (Pl-x 101/2020).

În data de 30.06.2020 Camera Deputaților a adoptat, în calitate de cameră decizională, Legea pentru modificarea și completarea Legii nr.286/2009 privind Codul penal, precum și pentru modificarea art.223 alin. (2) din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală (Pl-x 101/2020).

Legea, în forma adoptată de Camera Deputaților, ridică unele probleme de constituționalitate, după cum urmează:

Pct. 1 și 2 ale art. I al Legii prevăd modificarea art. 153 din Codul penal, privind prescripția răspunderii penale și art. 154 privind termenele de prescripție a răspunderii penale, în sensul instituirii imprescriptibilității răspunderii penale pentru faptele de viol (art. 218 din Codul penal) și act sexual cu un minor (art. 220 din Codul penal).

Această reglementare poate ridica probleme din perspectiva raportării la art. 16 din Constituție întrucât instituie un tratament discriminatoriu între persoanele care au comis infracțiuni de gravitate similară, în sensul în care nu pot fi identificate rațiuni obiective pentru alegerea acelor infracțiuni care urmează a fi imprescriptibile.

Astfel, soluția legislativă aleasă pare arbitrară și discriminatorie față de persoanele care săvârșesc infracțiunile de viol sau act sexual cu un minor, infracțiuni pentru care va opera imprescriptibilitatea răspunderii penale, în timp ce alte fapte de gravitate cel puțin egală și de natură similară vor fi în continuare supuse curgerii termenelor de prescripție.

Este adevărat că infracțiunile contra libertății și integrității sexuale au un specific aparte și că, din cauza traumelor provocate victimelor, în multe cazuri trece o perioadă considerabilă de timp până când acestea pot aduce la cunoștința organelor

judiciare fapta comisă, iar din această perspectivă s-ar putea justifica introducerea unor termene de prescripție prelungite pentru faptele contra libertății și integrității sexuale.

Chiar și cu luarea în considerare a acestor aspecte însă, din perspectiva autorului infracțiunii, ar putea fi discutabilă aplicarea unui tratament diferit față de autorii unor alte infracțiuni pedepsite de legea penală la fel de aspru (enumerăm cu titlu de exemplu fapte precum cele de corupție, tortură, nerespectare a regimului armelor și al munițiilor, nerespectarea regimului materialelor nucleare sau al altor materii radioactive, trădare).

Cu atât mai mult însă nu poate fi justificată în mod obiectiv și rezonabil diferența de tratament față de autorii unor infracțiuni de aceeași natură, susceptibile a avea un efect similar asupra victimei și prin urmare a produce același decalaj în sesizarea organelor judiciare.

Invocăm aici faptele de trafic de persoane (art. 210 din Codul penal), trafic de minori (art. 211 din Codul penal), proxenetism (art. 213 din Codul penal), agresiune sexuală (art. 219 din Codul penal), pornografie infantilă (art. 374 din Codul penal).

Amintim că, în jurisprudența sa constantă, Curtea Constituțională a statuat că o diferență de tratament trebuie să se bazeze pe justificări obiective și rezonabile pentru a nu reprezenta o încălcare a art. 16 din Constituție:

„Acesta presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. Ca urmare, situațiile în care se află anumite categorii de persoane trebuie să difere în esență pentru a se justifica deosebirea de tratament juridic, iar această deosebire de tratament trebuie să se bazeze pe un criteriu obiectiv și rațional (a se vedea, în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 86 din 27 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 207 din 31 martie 2003, Decizia nr. 476 din 8 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 599 din 11 iulie 2006, Decizia nr. 573 din 3 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 363 din 25 mai 2011, sau Decizia nr. 366 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 2 septembrie 2014, paragraful 55, Decizia nr. 755 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 9 februarie 2015, paragraful 23). Principiul egalității în drepturi nu înseamnă uniformitate, încălcarea principiului egalității și nediscriminării existând atunci când se aplică un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără o motivare obiectivă și rezonabilă, sau dacă există o disproporție între scopul urmărit prin tratamentul inegal și mijloacele folosite (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 20 din 24 ianuarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 243 din 10 aprilie 2002, Decizia nr. 156 din 15 mai 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 339 din 26 iunie 2001, Decizia nr. 310 din 7 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663 din 9 august 2019). Nesocotirea principiului egalității are drept consecință neconstituționalitatea discriminării care a determinat, din punct de vedere normativ, încălcarea principiului. Curtea a mai stabilit că discriminarea se bazează pe noțiunea de "excludere de la un drept" (Decizia Curții Constituționale nr.

62 din 21 octombrie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 25 februarie 1994), iar remediul constituțional specific, în cazul constatării neconstituționalității discriminării, îl reprezintă acordarea sau accesul la beneficiul dreptului (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 685 din 28 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 470 din 11 iulie 2012, Decizia nr. 164 din 12 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 296 din 23 mai 2013, sau Decizia nr. 681 din 13 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 889 din 8 decembrie 2014). În același sens este și jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat, în aplicarea prevederilor art. 14 din Convenția privind apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind interzicerea discriminării, că reprezintă o încălcare a acestor prevederi orice diferență de tratament săvârșită de stat între indivizi aflați în situații analoage, fără o justificare obiectivă și rezonabilă (de exemplu, prin Hotărârea din 13 iunie 1979, pronunțată în Cauza Marckx împotriva Belgiei, Hotărârea din 13 noiembrie 2007, pronunțată în Cauza D.H. și alții împotriva Republicii Cehe, paragraful 175, Hotărârea din 29 aprilie 2008, pronunțată în Cauza Burden împotriva Regatului Unit, paragraful 60, Hotărârea din 16 martie 2010, pronunțată în Cauza Carson și alții împotriva Regatului Unit, paragraful 61)."

Față de motivele mai sus prezentate, vă rugăm să admiteți sesizarea de neconstituționalitate.

Cu deosebită considerație,

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Parlamentul României
Camera Deputaților

Dna c. j. I. Fănuș
Roș. solicitare pe...
02.04.

CABINET PRIM-MINISTRU	
INTRARE	Nr. 513473
IEȘIRE	
Data	02.07.2020

București, 30 iunie 2020
Nr. PLx258, PLx513, PLx61, PLx233, PLx645,
PLx306, PLx108, PLx329, PLx330, PLx232,
PLx112, PLx101, PLx311, PLx637, PLx718,
PLx342, PLx350, PLx204, PLx646, PLx650,
PLx336, PLx155, PLx270, PLx582, PLx70

Domnule Prim-Ministru,

15A/Nr. 3299 C.A.
Usp. 02.07.2020

Vă înaintăm, alăturat, în vederea exercitării dreptului de sesizare a Curții Constituționale, în conformitate cu prevederile art.15 alin.(2) și (3) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, următoarele legi:

1. Legea privind instituirea zilei de 15 octombrie - "Ziua națională a comerțului electronic";
2. Legea pentru modificarea și completarea Legii energiei electrice și a gazelor naturale nr.123/2012 și privind modificarea și completarea altor acte normative;
3. Legea pentru completarea art.10 din Legea nr.7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar;
4. Legea pentru modificarea Legii-cadru nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice;
5. Legea pentru modificarea art.33 din Legea nr.502/2004 privind asociațiile pensionarilor;
6. Legea pentru modificarea și completarea Legii nr.84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice;
7. Legea pentru completarea Legii nr.98/2016 privind achizițiile publice;
8. Legea pentru declararea lui Mihai Viteazul, Domn al Țării Românești și al Moldovei și Principe al Transilvaniei, martir și erou al națiunii române;

9. Legea pentru declararea personajelor istorice Horea, Cloșca și Crișan, martiri și eroi ai națiunii române și pentru comemorarea la data de 8 noiembrie a Martirilor Români de la Beliș;

10. Legea pentru modificarea și completarea Legii nr.50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții;

11. Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.18/2020 pentru completarea unor acte normative în domeniul transportului naval;

12. Legea pentru modificarea și completarea Legii nr.286/2009 privind Codul penal, precum și pentru modificarea art.223 alin.(2) din Legea nr.135/2010 privind Codul de procedură penală;

13. Legea pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.195/2005 privind protecția mediului;

14. Legea privind protecția animalelor destinate exportului în țări terțe;

15. Legea pentru modificarea și completarea Legii nr.53/2003 - Codul muncii;

16. Legea privind organizarea și finanțarea serviciilor de promovare a sănătății și prevenire a îmbolnăvirilor;

17. Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.67/2020 privind modificarea unor acte normative și prelungirea unor termene;

18. Legea pentru modificarea și completarea Legii nr.448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap;

19. Legea pentru modificarea și completarea Legii nr.227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru completarea Legii nr.170/2016 privind impozitul specific unor activități;

20. Legea pentru completarea Anexei nr.VI la Legea cadru nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice;

21. Legea pentru modificarea art.19 lit.a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.49/2019 privind activitățile de transport alternativ cu autoturism și conducător auto;

22. Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.54/2020 privind prelungirea mandatelor Comitetului de reglementare al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei;

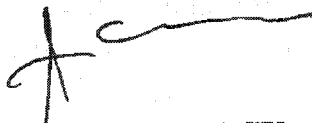
23. Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.71/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr.346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale;

24. Legea pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996;

25. Legea pentru modificarea și completarea Legii nr.9/1991 privind înființarea Institutului Român pentru Drepturile Omului.

Cu considerație,

**PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR**

ION-MARCEL CIOLACU

**Domnului LUDOVIC ORBAN
PRIM-MINISTRU**

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, precum și pentru modificarea art. 223 alin. (2) din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. – Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 24 iulie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La alineatul (2) al articolului 153, după litera b), se introduce o literă nouă, litera c), cu următorul cuprins:

„c) infracțiunilor prevăzute de art. 218 și 220.”

2. La articolul 154, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Cu excepția infracțiunilor prevăzute la art. 218 și 220, în cazul infracțiunilor contra libertății și integrității sexuale, săvârșite față de un minor, termenul de prescripție începe să curgă de la data la care acesta a devenit major. Dacă minorul a decedat înainte de împlinirea majoratului, termenul de prescripție începe să curgă de la data decesului.”

3. La articolul 211, alineatul (1) și partea introductivă și literele d) și e) ale alineatului (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 211. — (1) Recrutarea, transportarea, transferarea, adăpostirea sau primirea unui minor, în scopul exploatării acestuia, se pedepsește cu închisoarea de la 5 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Pedepsa este închisoarea de la 7 la 12 ani și interzicerea exercitării unor drepturi atunci când:

.....
d) fapta a fost comisă de către un membru de familie sau de către o persoană care conviețuiește cu victima;

e) fapta a fost săvârșită de către o persoană în a cărei îngrijire, ocrotire, educare, pază sau tratament se afla minorul sau făptuitorul a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului ori de situația vădit vulnerabilă a acestuia, datorată unui handicap psihic sau fizic, unei situații de dependență, unei stări de incapacitate fizică sau psihică ori altei cauze.”

4. La articolul 213, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Dacă fapta prevăzută la alin. (3) a fost săvârșită în una dintre următoarele împrejurări:

a) fapta a fost comisă de către un membru de familie sau de către o persoană care conviețuiește cu victima;

b) minorul se afla în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului;

c) de către o persoană care a mai comis anterior o infracțiune contra libertății și integrității sexuale asupra unui minor, o infracțiune de pornografie infantilă sau proxenetism asupra unui minor, limitele speciale ale pedepsei prevăzute la alin. (3) se majorează cu încă o pătrime.”

5. La articolul 218 alineatul (1) și partea introductivă și literele b) și e) ale alineatului (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 218. — (1) Raportul sexual, actul sexual oral sau anal cu o persoană, săvârșit prin constrângere, punere în imposibilitate de a se apăra ori de a-și exprima voința sau profitând de această stare, se pedepsește cu închisoarea de la 5 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

.....
 (3) Pedeapsa este închisoarea de la 7 la 12 ani și interzicerea exercitării unor drepturi atunci când:

b) fapta a fost comisă de către un membru de familie sau de către o persoană care conviețuiește cu victima;

e) fapta a avut ca urmare vătămarea corporală sau a pus în pericol viața victimei în orice alt mod;”

6. La articolul 218, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Pedeapsa este închisoarea de la 7 la 15 ani și interzicerea exercitării unor drepturi atunci când faptele prevăzute la alin. (1) și (2) au fost comise față de un minor în circumstanțele prevăzute la alin. (3) lit. (a), (b) și (d) – (f) sau de către o persoană care a mai comis anterior o infracțiune contra libertății și integrității sexuale asupra unui minor, o infracțiune de pornografie infantilă sau proxenetism asupra unui minor.”

7. La articolul 218, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Dacă fapta a avut ca urmare moartea victimei, pedeapsa este închisoarea de la 9 la 18 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.”

8. La articolul 219 alineatul (2), literele b) și e) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) fapta a fost comisă de către un membru de familie sau de către o persoană care conviețuiește cu victima;

e) fapta a avut ca urmare vătămarea corporală sau a pus în pericol viața victimei în orice alt mod;”

9. La articolul 219, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Pedeapsa este închisoarea de la 5 la 12 ani și interzicerea exercitării unor drepturi atunci când faptele prevăzute la alin. (1) au fost comise față de un minor în circumstanțele prevăzute la alin. (2) lit. (a), (b) și (d) – (f) sau de către o persoană care a mai comis anterior o infracțiune

contra libertății și integrității sexuale asupra unui minor, o infracțiune de pornografie infantilă sau proxenetism asupra unui minor.”

10. Articolul 220 se modifică și va avea următorul cuprins:

**„Actul sexual
cu un minor**

Art. 220. — (1) Raportul sexual, actul sexual oral sau anal, precum și orice alte acte de penetrare vaginală sau anală comise cu un minor cu vârsta între 14 și 16 ani se pedepsesc cu închisoarea de la unu la 5 ani.

(2) Fapta prevăzută în alin. (1), săvârșită asupra unui minor care nu a împlinit vârsta de 14 ani, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 9 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(3) Fapta prevăzută în alin. (1), comisă de un major cu un minor cu vârsta între 16 și 18 ani, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 9 ani și interzicerea exercitării unor drepturi dacă:

- a) minorul este membru de familie al majorului;
- b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului ori de situația vădit vulnerabilă a acestuia, datorată unui handicap psihic sau fizic, unei situații de dependență, unei stări de incapacitate fizică sau psihică ori altei cauze;
- c) fapta a pus în pericol viața minorului;
- d) a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice.

(4) Fapta prevăzută în alin. (1) se pedepsește cu închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi, atunci când:

- a) fapta a fost comisă de un membru de familie al minorului sau de o persoană care conviețuiește cu acesta;
- b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului ori de situația vădit vulnerabilă a acestuia, datorată unui handicap psihic

sau fizic, unei situații de dependență, unei stări de incapacitate fizică sau psihică ori altei cauze;

c) fapta a pus în pericol viața minorului;

d) a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice;

e) făptuitorul a împlinit vârsta de 18 ani.

(5) Fapta prevăzută în alin. (2) se pedepsește cu închisoarea de la 5 la 12 ani și interzicerea exercitării unor drepturi atunci când:

a) fapta a fost comisă de un membru de familie al minorului sau de o persoană care conviețuiește cu acesta;

b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului ori de situația vădit vulnerabilă a acestuia, datorată unui handicap psihic sau fizic, unei situații de dependență, unei stări de incapacitate fizică sau psihică ori altei cauze;

c) fapta a pus în pericol viața minorului;

d) a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice;

e) făptuitorul a împlinit vârsta de 18 ani.

(6) Faptele prevăzute în alin. (1) și (2), precum și în alin. (4) lit. e) nu se sancționează dacă diferența de vârstă nu depășește 3 ani.

(7) Tentativa la infracțiunile prevăzute în alin. (1) – (5) se pedepsește.”

11. La articolul 221, alineatul (1) și partea introductivă și literele a) și b) ale alineatului (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 221. – (1) Comiterea unui act de natură sexuală, altul decât cel prevăzut în art. 220, împotriva unui minor care nu a împlinit vârsta de 14 ani, precum și determinarea minorului să suporte ori să efectueze un astfel de act se pedepsesc cu închisoarea de la unu la 5 ani.

(2) Pedepsa este închisoarea de la 2 la 8 ani și interzicerea exercitării unor drepturi, atunci când:

a) fapta a fost comisă de un membru de familie al minorului sau de o persoană care conviețuiește cu acesta;

b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului ori de situația vădit vulnerabilă a acestuia, datorată unui handicap psihic sau fizic, unei situații de dependență, unei stări de incapacitate fizică sau psihică ori altei cauze;"

12. La articolul 221, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Fapta prevăzută la alin. (1) comisă de un major cu un minor cu vârsta între 14 și 18 ani, se pedepsește cu închisoarea de la două luni la 3 ani și interzicerea exercitării unor drepturi dacă:

a) minorul este membru de familie al majorului;

b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului ori de situația vădit vulnerabilă a acestuia, datorată unui handicap psihic sau fizic, unei situații de dependență, unei stări de incapacitate fizică sau psihică ori altei cauze;

c) fapta a pus în pericol viața minorului;

d) a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice.”

13. La articolul 221, alineatele (3) – (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Actul sexual de orice natură săvârșit de un major în prezența unui minor care nu a împlinit vârsta de 14 ani se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(4) Determinarea de către un major a unui minor care nu a împlinit vârsta de 14 ani să asiste la comiterea unor acte cu caracter exhibiționist ori la spectacole sau reprezentații în cadrul cărora se comit acte sexuale de orice natură, precum și punerea la dispoziția acestuia de materiale cu caracter pornografic se pedepsesc cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(5) Faptele prevăzute în alin. (1) nu se sancționează dacă diferența de vârstă nu depășește 3 ani.

(6) Tentativa la infracțiunile prevăzute în alin. (1), (2) și (2¹) se pedepsește.”

14. Articolul 222 se modifică și va avea următorul cuprins:

**„Racolare
minorilor
în scopuri
sexuale**

Art. 222. – (1) Fapta persoanei majore de a-i propune unui minor care nu a împlinit vârsta de 16 ani să se întâlnească, în scopul comiterii unui act dintre cele prevăzute în art. 220 sau art. 374, inclusiv atunci când propunerea a fost făcută prin mijloacele de transmitere la distanță, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Fapta persoanei majore de a-i propune unui minor care nu a împlinit vârsta de 14 ani să se întâlnească, în scopul comiterii unui act dintre cele prevăzute în art. 221, inclusiv atunci când propunerea a fost făcută prin mijloacele de transmitere la distanță, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.”

15. După articolul 222 se introduce un nou articol, articolul 222¹, cu următorul cuprins:

**„Fapte comise
în circumstanțe
aggravante**

Art. 222¹. – Dacă faptele prevăzute la art. 220 – 222 sunt săvârșite de două sau mai multe persoane împreună sau de către o persoană care a mai comis anterior o infracțiune contra libertății și integrității sexuale asupra unui minor, o infracțiune de pornografie infantilă sau proxenetism asupra unui minor, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu o treime.”

16. La articolul 374 alineatul (3¹), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) de către un membru de familie sau de către o persoană care conviețuiește cu victima;”

17. La articolul 374 alineatul (3¹), după litera c) se introduce o nouă literă, litera d), cu următorul cuprins:

„d) de către o persoană care a mai comis anterior o infracțiune contra libertății și integrității sexuale asupra unui minor, o infracțiune de pornografie infantilă sau proxenetism asupra unui minor.”

Art. II. – Prin excepție de la prevederile art. 9 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 24 iulie 2009, cu modificările și completările ulterioare, și în aplicarea art. 12 din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, pentru faptele prevăzute la art. 218 – 220, art. 221 alin. (1) – (2¹), art. 222¹, art. 216¹ și art. 374 alin. (1) și (1¹) din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, legea penală română se aplică infracțiunilor săvârșite în afara teritoriului țării de către un cetățean român sau de o persoană juridică română indiferent de pedeapsa prevăzută de legea română, chiar dacă fapta nu este prevăzută ca infracțiune de legea penală a țării unde aceasta a fost săvârșită.

Art. III. – La articolul 223 din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 15 iulie 2010, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Măsura arestării preventive a inculpatului poate fi luată și dacă din probe rezultă suspiciunea rezonabilă că acesta a săvârșit o infracțiune intenționată contra vieții, o infracțiune prin care s-a cauzat vătămarea corporală sau moartea unei persoane, o infracțiune contra securității naționale prevăzută de Codul penal și alte legi speciale, o infracțiune de trafic de droguri, de efectuare de operațiuni ilegale cu precursori sau cu alte produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, o infracțiune privind nerespectarea regimului armelor, munițiilor, materialelor nucleare, al materiilor explozive și al precursorilor de explozivi restricționați, trafic și exploatarea persoanelor vulnerabile, acte de terorism, spălare a banilor, falsificare de monede, timbre sau de alte valori, șantaj, viol, act sexual cu un minor, racolarea minorilor în scopuri sexuale, lipsire de libertate în mod ilegal, evaziune fiscală, ultraj, ultraj judiciar, ultrajul contra bunelor moravuri, o infracțiune de corupție, o infracțiune săvârșită prin sisteme informatice sau mijloace de comunicare electronică sau o altă infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de 5 ani ori mai mare și, pe baza evaluării gravității faptei, a modului și a circumstanțelor de comitere a acesteia, a anturajului și a mediului din care acesta provine, a antecedentelor penale și a altor împrejurări privitoare la persoana acestuia, se constată că privarea sa de libertate este necesară pentru înlăturarea unei stări de pericol pentru ordinea publică.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

FLORIN IORDACHE

p. PREȘEDINTELE
SENATULUI

ROBERT – MARIUS CAZANCIUC